

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
7 У. 13561/12
19.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Гордане Богдановић и Весне Лазаревић, чланова већа, са судским саветником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED]

поднетој против Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништава решења 14 бр. 031-5222/2012 од 06.09.2012. године, уз учешће заинтересованог лица [REDACTED]

[REDACTED] у правној ствари уписа сувласништва на жигу, након одржане усмене расправе дана 19.06.2015. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.06.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се **ОДБИЈА**.

II **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужилац да заинтересованом лицу њадокнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину бр. Ж-2002-0144, рег. бр. 50851 од 19.04.2012. године, којим је поништено решење од 03.04.2008. године о упису сувласништва на жигу Ж-2002-0144, рег. бр. 50851 [REDACTED]

[REDACTED] и одбијен захтев за упис сувласништва на жигу

Ж-2002-0144, рег. бр. 50851, подносиоца [REDACTED] 08.02.2008. године, као неоснован и одбијен захтев за упис сувласништва на жигу Ж-2002-0144, рег. бр. 50851 подносиоца [REDACTED]

[REDACTED] од 25.07.2007. године као неоснован.

Тужбом, поднетом овом суду дана 22.10.2012. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због неправилне примене закона, непоступања по

правилима поступка и непотпуно или нетачно утврђеног чињеничног стања. Истиче да како је Управни суд донео пресуду од 18.11.2010. године, којим је поништен закључак Завода од 22.07.2008. године, а којим су поништена решења о упису сувласништва на жигу од 05.02.2008. године и од 03.04.2008. године, статус жига је да постоји сусвојина на жигу у корист сва три предузета, на основу решења од 03.04.2008. године које је једино на снази. Што се тиче решења о упису сувласништва од 03.04.2008. године поступак је обустављен решењем Управног суда од 23.09.2011. године, па није било основа ни потребе да Завод поново одлучује. Посебно указује да је важност предметног жига истекла 14.02.2012. године, а да су једино [] и тужилац поднели захтев за продужење важења жига и платили прописану таксу до 14.02.2022. године, што је констатовано у уверењу Завода од 01.03.2012. године. Завод није изнео разлоге за понављање поступка и које то тражио. Са изнетих и других разлога наведених у тужби, предложио је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење, утврди тужиоцу право на сувласништво на жигу и обавеже туженог да му надокнади све трошкове поступка колико буду изнели, а уколико не донесе одлуку у поступку пуне јурисдикције, да уважи тужбу, поништи оспорено решење и обавеже туженог да му плати трошкове за састав тужбе у износу од 9.000,00 динара и таксе по ТТ.

Тужени орган је у одговору на тужбу поновио наводе из образложења оспореног решења и сматра да наводи тужиоца представљају само поновљене наводе из жалбе, па нису основани. Тужени наводи да је правилно утврдио чињенично стање и правилно применио материјално право, када је у поновљеном поступку о захтеву за упис сувласништва на жигу бр. 50851 [] и тужиоца, испитујући постојање правног основа за доношење решења о упису сувласништва на наведеном жигу од 03.04.2008. године, утврдио да достављени докази нису представљали правни основ за упис овог преноса, те да није начинио битне повреде одредаба управног поступка. Предложио је да суд одбије тужбу као неосновану.

Заинтересовано лице је у одговору на тужбу навело да у целости оспорава чињеничне наводе тужбе, као паушалне и неосноване, а сматра да је оспорено решење законито и правилно донето. Сматра да у конкретном случају нема никаквог понављања поступка, већ је првостепени орган донео решење у управном поступку који није раније окончан ниједним управним актом, ни пресудом Врховног суда Србије ни Управног суда. Како је Управни суд пресудом поништио закључак првостепеног органа од 22.07.2008. године из процесних разлога, јер суду нису пре одлучивања достављени списи предмета, то је постојала обавеза првостепеног органа да након тога реши управну ствар, што је и учинио доношењем решења од 19.04.2012. године. Одлука Скупштине холдинга бр. 1705 од 29.11.2002. године не може бити основ за упис права сувласништва на жигу, јер је чланом 31. наведене одлуке предвиђено да су [] и тужилац дужни да са холдингом закључе акт о колективном жигу, као претходни услов за подношење пријаве о колективном жигу. Како овај уговор о регулисању права на жигу никада није закључен, јер они нису желели да плате било какву накнаду за упис сувласништва на жигу и права за коришћење жига, то тужилац и [] никада нису стекли основ за упис било каквог права на жигу. Поред тога, сматра да се тужиоцу не може признати право на колективни жиг из разлога што тај жиг, према одредби члана 2. Закона о жиговима, представља жиг правног лица које представља одређени облик удружилаца производио, односно давалаца услуга, који имају право да користе субјекти који су чланови тог удружења, под условима прописаним овим законом. Како [] и тужилац представљају потпуно независне правне субјекте још од 2002. године, немају никакве међусобне везе и не

представљају облик удруживања, то би било незаконито да се тужиоцу призна право на жиг. Предложио је да суд одбије тужбу.

Управни суд је одржао усмену расправу дана 19.06.2015. године, у одсуству уредно позваног туженог органа, у складу са чланом 38. став 1. Закона о управним споровима ("Слједбени гласник РС", бр. 111/09).

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој расправи остао у свему при наводима тужбе и постављеном тужбеном захтеву. Указао је на члан 69. став 2. Закона о управним споровима, према коме је надлежни орган био дужан да нови акт донесе у року од 30 дана, а што није учинио, па сматра да нису ни постојали разлози за доношење новог акта, будући да је поступак решењем суда био обустављен и да је остао на снази ранији акт - решење из 2008. године. Што се тиче навода из одговора на тужбу заинтересованог лица, оспорио их је у делу у коме се истиче да тужилац није хтео да плати таксу, јер ти наводи нису тачни, будући да се тужилац обраћао заинтересованом лицу да се плати такса, а што је тужилац касније и сам учинио. Предложио је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и донесе одлуку у спору пуне јурисдикције, као и да обавеже туженог да му надокнади трошкове за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, приступ на расправу у износу од 18.000,00 динара, као и у висини судске таксе за тужбу и пресуду.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој расправи остао у свему при наводима из одговора на тужбу. Истакао је да рок од 30 дана из члана 69. став 2. Закона о управним споровима, није преклузиван, тако да орган може након истека тог рока да донесе одлуку, што је и учинио. Што се тиче осталих навода, истакао је да нису основани и да се о њима изјаснило у одговору на тужбу. Предложио је да суд одбије тужбу као неосновану и да обавеже тужиоца да му надокнади трошкове за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара, приступ на расправу у износу од 18.000,00 динара и у висини судске таксе за одговор на тужбу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени утврдио да је пријаву за признање жига Ж-2002-0144 поднела Холдинг компанија "БИГЗ", 14.02.2002. године, након чега је Завод за интелектуалну својину донео решење о упису промене назива подносиоца пријаве, тако да гласи [REDACTED]

[REDACTED] Жиг је регистрован 06.05.2006. године на име

[REDACTED] под регистарским бројем

50851. Тужилац [REDACTED] је дана 25.07.2007. године, поднео захтев за упис сусвојине на предметном жигу, наводећи да је Холдинг [REDACTED] пословала као целина састављена од матичног предузећа и зависних предузећа, графичког и књижарско-трговинског све до 29.11.2002. године, када је донета одлука о престанку непосредног управљања независним предузећима и преноса удела без накнаде на та предузећа, након чега матично предузеће мења назив у [REDACTED], а на скупшинама ова три раздвојена предузећа доносе се одлуке о њиховом формирању као независних предузећа. Како је тужилац [REDACTED] настао раздвајањем холдинга и како предметни жиг користи од 1971. године, након раздвајања одлучено је да је ово предузеће правни следбеник бившег холдинга, који има свој

заштићени знак, регистрован код Завода за интелектуалну својину под бројем Ж-144/02 од 14.02.2002. године, па сматра да и он има право да користи предметни жиг. Поступајући по наведеном захтеву за упис промене у регистар жигова, Завод за интелектуалну својину је донео решење 05.02.2008. године, којим се уписују као суносиоци жига [] и [].

[] Графичко предузеће "БИГЗ" а.д. Београд је поднело Заводу 08.02.2008. године захтев да се и њему утврди сусвојина на предметном жигу, на основу чега је извршена промена у регистру жигова решењем Завода за интелектуалну својину од 03.04.2008. године, којим су уписаны као суносиоци на жигу Акционарско друштво за издавање публикација "BIGZ Publishing", "БИГЗ књижарско трговинско предузеће" а.д. Београд и Графичко друштво "БИГЗ" а.д. Против решења Завода од 05.02.2008. године, Акционарско друштво за издавање публикација "BIGZ Publishing" је поднело тужбу Врховном суду Србије, У. 1351/08, а против решења Завода од 03.04.2008. године, поднело је тужбу Врховном суду Србије под У. 3472/08. Поступајући по наведеним тужбама у складу са одредбом члана 251. Закона о општем управном поступку, Завод је поништио решење о упису сувласништва на жигу закључком од 22.07.2008. године. Тужба против решења о упису сувласништва од 05.02.2008. године је уважена од стране Управног суда и поништено је то решење, а поступак по тужби против решења о упису сувласништва од 03.04.2008. године решењем Управног суда је обустављен. Након тога, Завод је поново решавао о захтеву за упис сувласништва на предметном жигу, па је првостепеним решењем од 19.04.2012. године поништио решење од 03.04.2008. године и одбио захтев за упис сувласништва на предметном жигу подносиоца Графичког друштва "БИГЗ" а.д. Београд и захтев тужиоца "БИГЗ књижарско трговинско предузеће" а.д. Београд, а тужени орган је одбио жалбу против тог решења.

Одредбом члана 69. став 1. Закона о управним споровима, прописано је да када суд пониши акт против кога је био покренут управни спор, предмет се враћа у стање поновног решавања по жалби, односно у стање поновног решавања по захтеву странке у првостепеном поступку, ако је жалба била законом искључена (стање пре него што је поништени акт донет) (став 1.), а ако према природи ствари у којој је настало управни спор треба уместо поништеног управног акта донети други, надлежни орган је дужан да тај акт донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, при чему је надлежни орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка (став 2.).

Полазећи од изнетог, правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења од 19.04.2012. године, будући да је у поновном поступку, поступајући по примедбама из пресуда Врховног суда Србије и пресуде Управног суда, поновио поступак испитивања услова за упис преноса права са раније уписаног носиоца Акционарског друштва за издавање публикација "BIGZ Publishing" на Графичко друштво "БИГЗ" а.д. и "БИГЗ књижарско трговинско предузеће" а.д. Београд, тако да сва три правна лица буду суносиоци предметног жига, односно правилно је испитао постојање правног основа за доношење решења о упису сувласништва на жигу од 03.04.2008. године, па је правилно поништио то решење и одбио захтев за упис сувласништва за жигу Ж-2002-0144 подносилаца Графичког друштва "БИГЗ" а.д. и "БИГЗ књижарско трговинско предузеће" а.д. Београд. Ово стога што је правилно утврдио из одлуке Скупштине холдинг компаније "БИГЗ" ДП од 29.11.2002. године и потврде Агенције за привредне регистре од 26.12.2005. и 06.01.2011. године, да је Акционарско друштво за издавање публикација "BIGZ Publishing", овде заинтересовано лице, правни следбеник холдинг компаније "БИГЗ" ДП, које је поднело пријаву за признање жига, па је то привредно друштво правилно уписано у

регистар жигова као носилац жига од 18.04.2006. године, а није било правног основа за упис сувласништва на том жигу Графичког друштва "БИГЗ" а.д. и "БИГЗ књижарско трговинско предузеће" а.д. Београд у регистар жигова.

Суд је ценио навод тужбе да тужени орган није ни требало да доноси нови акт у извршењу пресуде Управног суда, па је нашао да исти није основан, с обзиром да је претходно решење туженог било поништено, па је било потребно донети ново решење, у складу са цитираним чланом 69. Закона о управним споровима.

Одлучујући о предлогу тужиоца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

Суд је ценио и остale наводе тужбе, али је нашао да нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду правилно утврђено чињенично стање на које је правилно примењено материјално право.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду успех тужиоца у овој управној ствари, па је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, применом одредаба чланова 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 72/11...55/14), које се сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев заинтересованог лица да му тужилац надокнади трошкове управног спора, суд је имао у виду да је заинтересовано лице имало трошкове награде адвокату за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и трошкове приступа на расправу у износу од 18.000,00 динара, сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), па је одлучио као у ставу трећем диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, која се примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 19.06.2015. године, 7 У. 13561/12

Записничар
Мирјана Савић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

AM/J3

